

PODSTAWA PRAWNA:

– Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 lutego 2019 roku w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz. U. poz. 373)

- Podstawa programowa kształcenia ogólnego.
- Program nauczania
- Zasady Wewnątrzszkolnego Oceniania zawarte w statucie szkoły.

II UWAGI OGÓLNE

1. Głównym kryterium oceniania ucznia są jego osobiste predyspozycje, stopień indywidualnego zaangażowania, aktywność i wysiłek. Nauczyciel dostosowuje wymagania edukacyjne w stosunku do ucznia, u którego stwierdzono deficyty rozwojowe, uniemożliwiające sprostanie wymaganiom szkolnym. Podstawą do dostosowań wymagań jest pisemna opinia lub orzeczenie Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej .
2. Ocenie podlegają umiejętności, aktywność, postępy ucznia i jego stan wiedzy.

III OCENIANIE I JEGO FORMY

1. W szkole obowiązuje 6-stopniowa skala ocen (od 1 do 6).
2. Na zajęciach ocenie mogą podlegać następujące rodzaje aktywności uczniów:
 - 1) **odpowiedź ustna** obejmuje zakres programowy aktualnie realizowanego działu. Oceniając odpowiedź ustną, nauczyciel bierze pod uwagę:
 - a) zgodność wypowiedzi z postawionym pytaniem,
 - b) prawidłowe posługiwanie się pojęciami,
 - c) zawartość merytoryczną wypowiedzi,
 - d) sposób formułowania wypowiedzi.
 - 2) **praca domowa** jest pisemną lub ustną formą ćwiczenia umiejętności i utrwalania wiadomości zdobytych przez ucznia podczas lekcji.
 - przy wystawianiu oceny za pracę domową nauczyciel bierze pod uwagę samodzielność, poprawność wykonania i włożony wysiłek.
 - 3) **aktywność i praca ucznia na lekcji** może być nagradzana oceną lub, zależnie od ich charakteru, za pomocą plusów (+) i minusów (-)
 - uczeń może uzyskać „plus” m.in. za samodzielne wykonanie krótkiej pracy na lekcji, krótką, prawidłową odpowiedź ustną, aktywną pracę w grupie, pomoc koleżeńską na lekcji przy rozwiązaniu problemu, przygotowanie do zajęć,

- uczeń decyduje, jaką liczbę zdobytych „plusów” chce zamienić na ocenę bieżącą: 6 „plusów” - ocena celująca, 5 „plusów”- bardzo dobra, 4 - „plusy”- dobra. Po czym procedura rozpoczyna się od początku. Niewykorzystane plusy w I śródroczu uczeń może wykorzystać w II śródroczu. Plusy nauczyciel odnotowuje w dzienniku elektronicznym.

- uczeń może otrzymać „minus” m.in. za brak lub błędne wykonanie krótkiej pracy na lekcji, błędnie rozwiązane zadanie, brak znajomości obowiązujących w danym dziale wzorów, definicji lub zasad. Za każde 5 „minusów” w ciągu roku szkolnego uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną .

4) **ćwiczenia praktyczne** obejmują zadania, które uczeń wykonuje podczas lekcji. Oceniając je, nauczyciel bierze pod uwagę:

- a) wartość merytoryczną,
- b) dokładność wykonania polecenia,
- c) staranność,
- d) w wypadku pracy w grupie stopień zaangażowania w wykonanie ćwiczenia.

5) **prace dodatkowe** obejmują dodatkowe zadania dla zainteresowanych uczniów, prace projektowe wykonane indywidualnie lub zespołowo, przygotowanie gazetki ściennej, wykonanie pomocy naukowych, prezentacji itp. Oceniając ten rodzaj pracy, nauczyciel bierze pod uwagę np.:

- a) wartość merytoryczną pracy,
- b) estetykę wykonania,
- c) wkład pracy ucznia,
- d) sposób prezentacji,
- e) oryginalność i pomysłowość pracy.

3. Skala oceniania prac

ocena	Prace pisemne
celująca	100%
bardzo dobra	99% - 93%
dobra	92% - 75%
dostateczna	74% - 51%
dopuszczająca	50% - 30%
niedostateczna	29% - 0%

4. Nieprzygotowania

W ciągu półrocza uczeń ma prawo zgłoszenia 2 nieprzygotowań do lekcji bez ponoszenia konsekwencji (nie dotyczy zapowiadanych prac długoterminowych oraz zapowiadanych kartkówek). Nieprzygotowanie może dotyczyć braku pracy domowej, przyborów i pomocy szkolnych. Każde następne nieprzygotowanie zostaje odnotowane za pomocą „minusa”.

6. Poprawa ocen

Uczeń może poprawić daną ocenę w ciągu 2 tygodni od jej wystawienia. Dopuszcza się jedną możliwość poprawy oceny. Formę poprawy ustala nauczyciel. Przy wystawianiu ocen brana jest pod uwagę jedynie ocena wyższa (obie są wpisywane do dziennika).

7. Obowiązek uzupełnienia wiedzy w przypadku nieobecności ucznia

Uczeń nieobecny na zajęciach jest zobowiązany do uzupełnienia wiedzy z zajęć oraz braków powstałych w trakcie jego nieobecności – w terminie wyznaczonym przez nauczyciela.

IV WARUNKI I TRYB UZYSKANIA WYŻSZEJ NIŻ PRZEWIDYWANA ŚRÓDROCZNEJ / ROCZNEJ OCENY KLASYFIKACYJNEJ Z ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH.

Tryb i warunki uzyskania wyższej niż przewidywana śródrocznej i rocznej oceny z zajęć edukacyjnych

1. Uczeń może ubiegać się o podwyższenie przewidywanej oceny śródrocznej i rocznej.
2. Warunki ubiegania się o ocenę wyższą niż przewidywana:
 - 1) przystąpienie do wszystkich przewidzianych przez nauczyciela form sprawdzianów i prac pisemnych;
 - 2) skorzystanie ze wszystkich oferowanych wcześniej przez nauczyciela form poprawy, w tym konsultacji indywidualnych;
 - 3) zaistnienie innych ważnych okoliczności uniemożliwiających uzyskanie oceny wyższej niż przewidywana przez nauczyciela (np. długotrwała choroba, sytuacja rodzinna).
3. Rodzice/opiekunowie prawni ucznia ubiegającego się o podwyższenie oceny kontaktują się bezpośrednio z nauczycielem przedmiotu nie później niż dwa tygodnie przed terminem wystawienia oceny ostatecznej.
4. W przypadku spełnienia przez ucznia wszystkich warunków, nauczyciel przedmiotu wyraża zgodę na przystąpienie do poprawy oceny.
5. W przypadku niespełnienia któregokolwiek z warunków, wniosek zostaje odrzucony, a nauczyciel odnotowuje na nim przyczynę jego odrzucenia. O zaistniałym fakcie informuje ucznia i rodziców/prawnych opiekunów.

6. Uczeń spełniający wszystkie warunki najpóźniej na tydzień przed klasyfikacyjnym posiedzeniem Rady Pedagogicznej przystępuje do przygotowanego przez nauczyciela przedmiotu dodatkowego sprawdzianu;
7. O formie i terminie nauczyciel przedmiotu informuje na piśmie osoby zainteresowane;
8. Sprawdzian może mieć formę:
 - 1) pisemną
 - 2) ustną
9. Sprawdzian obejmuje wymagania edukacyjne na stopień, o który ubiega się uczeń.
10. Sprawdzian przeprowadza i ocenia nauczyciel, który wystawił ocenę przewidywaną. Podczas sprawdzianu może być obecny wychowawca lub inny nauczyciel tego samego przedmiotu.
11. Sprawdzian, oceniony zgodnie z przedmiotowym systemem oceniania, zostaje dołączony do dokumentacji nauczyciela przedmiotu.
12. Poprawa oceny może nastąpić tylko o jeden stopień i jedynie w przypadku, gdy sprawdzian został zaliczony na ocenę, o którą ubiega się uczeń lub ocenę wyższą. Wystawiona ocena jest ostateczna.
13. Ostateczna ocena śródroczna/roczna nie może być niższa od oceny proponowanej, niezależnie od wyników sprawdzianu, do którego przystąpił uczeń w ramach poprawy.
14. Jeżeli uczeń nie przystąpi do sprawdzianu w wyznaczonym terminie z przyczyn nieusprawiedliwionych, traci prawo do ubiegania się o podwyższenie oceny.
15. W przypadku nieobecności usprawiedliwionej, nauczyciel wyznacza dodatkowy termin poprawy z uwzględnieniem czasu, o którym mowa w ust. 7.
16. Ocenę uzyskaną przez ucznia w trakcie sprawdzianu uznaje się za ostateczną ocenę z danych zajęć edukacyjnych z wyjątkiem niedostatecznej rocznej oceny klasyfikacyjnej, która może być zmieniona w wyniku egzaminu poprawkowego.

V POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. We wszystkich kwestiach nieujętych w PZO obowiązują przepisy Statutu Szkoły Podstawowej nr157 im. Adama Mickiewicza w Warszawie.
2. We wszystkich kwestiach nieujętych w PZO i w Statucie SP nr 157 decyzję podejmuje się z uwzględnieniem przepisów Rozporządzenia w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych.

VI WYMAGANIA EDUKACYJNE

Wymagania edukacyjne wynikają z realizowanych programów nauczania w klasach IV- VI i są integralną częścią PZO na poszczególne oceny.

Ocenie nie podlega talent plastyczny, muzyczny i literacki. Prace powinny dowodzić zrozumienia przez ucznia przekazywanych treści.

1 (nieodstateczny)	2 (dopuszczający)	3 (dostateczny)	4 (dobry)	5 (bardzo dobry)	6 (celujący)
<p>Uczeń nie opanował wymaganych wiadomości i umiejętności przewidzianych programem nauczania,</p> <p>- nie brał aktywnego udziału w zajęciach,</p> <p>- nie wykazuje żadnych chęci do poprawy swojej oceny,</p> <p>- odmawia wykonania zadania, nie próbuje, nie stara się.</p>	<p>Uczeń słabo opanował omawiane na lekcjach wiadomości i umiejętności</p> <p>- wymaga dodatkowego wyjaśnienia sposobu wykonania pracy,</p> <p>- często nie kończy rozpoczętych działań,</p> <p>- prowadzi zeszyt</p>	<p>Uczeń opanował część omawianych na lekcjach wiadomości i umiejętności,</p> <p>- może mieć braki w opanowaniu podstaw, ale braki te nie przekreślają możliwości uzyskania przez ucznia podstawowej wiedzy w toku dalszej nauki,</p> <p>- wymaga wsparcia i pomocy ze strony nauczyciela, prowadzi zeszyt.</p>	<p>Uczeń potrafi zrozumieć ogólny sens słuchanych tekstów prezentowanych na lekcjach;</p> <p>- potrafi udzielić poprawnej odpowiedzi na pytania -- poprawnie stosuje zdobyte wiadomości,</p> <p>- jest często aktywny na lekcjach,</p> <p>- dobrze prowadzi zeszyt.</p>	<p>Uczeń potrafi swobodnie posługiwać się słownictwem wprowadzanym i utrwalanym na zajęciach,</p> <p>- potrafi zrozumieć sens słuchanych na lekcjach tekstów,</p> <p>-- sprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami,</p> <p>- jest aktywny na lekcjach,</p> <p>- wzorowo prowadzi zeszyt.</p>	<p>Uczeń wykazuje biegłość w posługiwaniu się zdobytymi wiadomościami,</p> <p>- podejmuje zadania dodatkowe,</p> <p>- potrafi samodzielnie wnioskować, uogólniać i dostrzegać związki przyczynowo skutkowe,</p> <p>- jest zawsze aktywny na lekcjach,</p> <p>- wzorowo prowadzi zeszyt.</p>

Program nauczania

Program wzorowany jest na następujących pozycjach:

Ludzkie ścieżki. Kompleksowy program nauczania etyki na II, III i IV poziomie edukacyjnym autorstwa Anny Ziemskiej, Łukasza Malinowskiego – program nagrodzony w konkursie na opracowanie programów nauczania do nowej podstawy programowej, organizowanym przez Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie w ramach projektu „Wdrażanie podstawy programowej kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół ze szczególnym uwzględnieniem II i IV etapu edukacyjnego”;

• *Ludzkie ścieżki. Kompleksowy program nauczania etyki na I poziomie edukacyjnym,*

Anny Ziemskiej, Łukasza Malinowskiego, który jest suplement do wyżej wymienionej pozycji;

• *Chcemy być lepsi – program nauczania etyki w klasach I – III szkoły podstawowej.*

Program dopuszczony do użytku szkolnego przez MENiS pod numerem DKW 4014-65/00, autorstwa Marka Gorczyka.

- **Podstawa prawna:**

- Rozporządzenie MEN z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej

- **Cele i zadania etyki w szkole:**

dobro i zło, rozróżnianie pojęć;

normy i zasady moralne jako wyznacznik funkcjonowania między ludźmi;

pojęcie wartości, ich hierarchizacja;

człowiek jako osoba (godność, szacunek, poczucie sprawiedliwości);

sumienie, a oceny moralne;

kształcenie umiejętności krytycznego i logicznego myślenia;

budowanie własnego systemu wartości;

kształcenie umiejętności zastanowienia się, refleksji nad sobą i swoim systemem wartości;

- umiejętność obrony własnego stanowiska, stosowanie argumentacji i uczestnictwa w dialogu;

- nauczenie się sposobów realizowania swoich wartości w rzeczywistym świecie;

- wdrażanie do samokształcenia i pracy nad sobą;

- odkrywanie wartości ogólnoludzkich;

- kształcenie umiejętności samodzielnego podejmowania decyzji, uzasadniania wyborów i brania za nie odpowiedzialności;

- pogłębienie więzi w grupie zarówno między uczniami, jak i uczniami i nauczycielem:

integracja grupy;

- pomoc w poszukiwaniu sensu życia, w poszukiwaniu swojego miejsca na ziemi;

- kształcenie samoakceptacji, tolerancji, empatii, asertywności;

- budowanie poczucia własnej wartości;

- człowiek wobec podstawowych zagadnień egzystencjalnych (narodziny, szczęście, cierpienie, śmierć);

- etyczne aspekty w relacji człowiek – przyroda;

- wartość pracy dla człowieka, aspekty etyki zawodowej.

Cele ogólne:

- Rozpoznawanie elementarnych wartości, wśród których na pierwszym miejscu jest dobro .

- Odróżnianie dobra od zła w zakresie elementarnym.
- Kształtowanie empatii.
- Kształtowanie postawy refleksyjnej wobec omawianych zagadnień dotyczących człowieka, jego najbliższego otoczenia (rodziny, przyjaciół, kolegów, osób starszych, osób niepełnosprawnych itp.), środowiska przyrodniczego, stosunku do własnej natury (uczuć, motywacji itp.) i określonych sytuacji życiowych.

Cele szczegółowe:

Wiedza:

- Wiedza ogólna dotycząca przedmiotu, celu i zakresu etyki.
- Wiedza na temat elementarnych wartości.
- Wiedza na temat praw i obowiązków młodego człowieka wobec siebie i innych.
 - Wiedza na temat uczuć, emocji, słabszych i mocniejszych stron własnych oraz innych osób.
 - Wiedza na temat obszaru kulturowego, w którym uczeń żyje, wraz z konsekwencjami takimi jak: religia, sztuka, system wartości, przy jednoczesnym uświadamianiu i zaznaczaniu istnienia alternatywnych obszarów i systemów kulturowych
 - Wiedza na temat ogólnych problemów moralnych występujących zarówno w najbliższym otoczeniu, jak i w świecie (np. ochrona środowiska naturalnego).

Umiejętności:

- Umiejętność odróżniania dobra od zła.
- Umiejętność identyfikowania dobra i zła w różnych formach (w treściach poszczególnych opowieści – konkretne postacie i ich działania, symbole, przypowieści, przenośnie).
- Umiejętność nazywania elementarnych pojęć moralnych i posługiwania się nimi we właściwych kontekstach (np. sprawiedliwość, wytrwałość, honor, dzielność etyczna, sumienie itp.).
- Umiejętność odróżniania treści etycznych od religijnych.
- Umiejętność rozpoznawania stanów uczuciowych oraz ich następstw (np. złości).

- • Umiejętność formułowania prostych wypowiedzi i wniosków związanych z omawianym tematem.
- • Umiejętność kulturalnego dyskutowania – wyrażania własnego zdania z użyciem prostej argumentacji oraz słuchania wypowiedzi koleżanek i kolegów, bez przerywania itp.
- • Umiejętność poszanowania dla odmiennych postaw i poglądów wyrażanych przez koleżanki i kolegów.
- • Umiejętność podejmowania prostych decyzji.
- • Umiejętność przewidywania ewentualnych konsekwencji dokonanych wyborów i decyzji, łączenie przyczyny i skutku.

- **Postawy:**

- • Wrażliwość na wartości – z dobrem na czele.
- • Wrażliwość na dobro i jego przejawy, gotowość do chronienia dobra.
- • Budowanie fundamentów własnej hierarchii wartości na miarę rozeznania realnego świata.
- • Budowanie poczucia własnej godności, niepowtarzalności i wyjątkowości jako osoby,
- dostrzeganie i poszanowanie tych samych cech u innych osób.
- • Przekonanie o potrzebie doskonalenia się moralnego (np. postawa rycerska).
- • Otwartość i wrażliwość na potrzeby innych osób oraz wszelkich istot żywych.
- • Wrażliwość na problemy środowiska naturalnego i uświadomienie konieczności chronienia go.
- • Przekonanie o słuszności postawy aktywnej, rozszerzonej również na pole działań ogólnospołecznych (np. udział w akcjach charytatywnych)

- **Treści nauczania:**

- **1. Wstęp – co to jest etyka?**

- • Narodziny etyki.
- • Postępowanie: jak bym postąpił w danej sytuacji. Ocenianie postępowania innych.
- Powinność i jej znaczenie.
- • Etyka w życiu codziennym: zadawanie pytań. Dokonywanie wyborów. Nawyki i

- zwyczaje.
 - Normy: normy etyczne i prawo.
 - Czym jest wartość? Obiektywizm wartości. Życiowe wybory między wartościami.
- **2. Poznawanie siebie, dostrzeganie cech indywidualnych własnych i najbliższych osób.**
 - Poznawanie samego siebie: opisywanie postaci. Tożsamość.
 - Zagadnienie tego, kim jesteśmy. Jak oceniają nas inni i na jakiej podstawie. Jak ważne jest imię. Co to znaczy „być sobą”?
 - „Jak być sobą?”. Waga poznania samego siebie.
- **3. Wyjaśnianie prawdziwego znaczenia własnych zachowań oraz ich przyczyn i konsekwencji.**
 - Konsekwencje. Stawianie warunków. Wyrządzanie krzywdy i jej doznawanie.
 - Kłamstwo i prawda. Wydawanie sądów. Czy dobro i zło zależą od sytuacji? Pojęcia: dobra, odwagi, bohaterstwa. Moralność jako coś, co musimy wydobyć z siebie.
 - Dlaczego postępuję w jakiś sposób? Nasze zachowanie wobec kogoś. Poczucie winy, lekceważenie.
- **4. Człowiek jako osoba, godność człowieka.**
 - Człowieczeństwo: próba zdefiniowania człowieka. Natura człowieka.
 - Rozważania o śmierci: dzieci chore i najbliżsi, śmierć w mediach i filmach. Oswajanie się ze śmiercią bliskich osób. W jakim sensie śmierć czyni nas istotami ludzkimi?
 - Miłość: moc miłości. Potrzeba miłości. Miłość w literaturze i sztuce. Rodzaje miłości.
 - Prawda: różne znaczenia słowa „prawda”. Zdania prawdziwe. Paradoksy i zagadki związane z prawdą.
 - Tolerancja: inność w grupie. Pozytywny ideał tolerancji. My i nietolerancja. Tolerancja a obojętność.
 - Zło: istnienie zła. Pojęcie zła moralnego. Szukanie usprawiedliwień. Niezawinione cierpienie.

- **5. Przyjmowanie odpowiedzialności za siebie.**
 - • Odpowiedzialność: różne rodzaje odpowiedzialności. Sumienie. Granice odpowiedzialności.

- **6. Prawa i obowiązki, zasady i reguły postępowania, w tym także w ruchu drogowym.**
 - • Lista praw i obowiązków (szkolne, prawa człowieka i dziecka, prawo karne, ruch drogowy, dekalog, obowiązki domowe)
 - • Prawa a zasady.
 - • Szczegółowe prawa,
 - • Prawa: znaczenie posiadania prawa do czegoś. Różne sposoby walki o prawa. Lista praw powszechnych – Konwencja Praw Dziecka, Deklaracja Praw Człowieka.

- **7. Uczestnictwo w grupie, porozumiewanie się z innymi.**
 - • Klimat grupowy. Sposoby przedstawiania się. Wyrażanie swoich uczuć. Symbolika grupy.
 - • Porozumiewanie się. Wymiana myśli. Aktywne słuchanie. Komunikowanie się. Język niewerbalny.
 - • Asertywność.
 - • Współdziałanie. Wspólne budowanie i opowiadanie.

- **8. Wolność i jej różne rozumienie, autorytety i wzory osobowe.**
 - • Wybór wzorców moralnych – kryteria.
 - • Lista autorytetów, wzorców – osoby publiczne, z najbliższego otoczenia, z filmu lub literatury.
 - • Autorytet: pojęcie autorytetu. Autorytet moralny i religijny. Potrzeba autorytetu. Krytyka.
 - • Wolność: wolność jako wartość. Niewolnictwo. Wolna wola. Wolność jako istota człowieczeństwa. Ograniczenia wolności.

- **9. Praca i jej wartość dla człowieka.**

- **10. W świecie wartości: pokój, szacunek, szczęście, pokora, uczciwość, prostota, jedność.**

- **11. Uzasadnianie opinii, wydawanie sądów, kryteria ocen, między innymi w odniesieniu**
- **do zjawisk społecznych na poziomie małej grupy, społeczności szkolnej i społeczności**
- **lokalnej.**
- • Wątpienie jako metoda poznawcza.
- • Uzasadnianie przekonań: konieczność uzasadniania. Sposoby uzasadniania swoich
- poglądów lub działań.

- **12. Problematyka wybranych zagadnień bioetycznych i związanych z ochroną**
- **środowiska.**
- • Przyroda i jej znaczenie dla człowieka: stosunek człowieka do przyrody. Ochrona
- przyrody i jej konieczność. Relacje człowiek - zwierzęta. Postępowanie człowieka
- wobec zwierząt.

- **Procedury osiągnięcia celów**
- **Słowna**
- • Uczeń próbuje określać cechy charakteru bohaterów wykorzystywanych utworów literackich
- • Oceniać ich postępowanie według racjonalnych kryteriów.
- • Uzasadnia swoje sądy.
- • Odróżnia w tekście treści humorystyczne od poważnych, wymagających przemyślenia.
- • Wyodrębnia sedno wysłuchanego opowiadania, określa główny problem.
- • Czyta teksty ze zrozumieniem zawartych w nich problemów moralnych.
- • Bierze udział w recytacjach i inscenizacjach na podstawie omawianych utworów.
- • Tworzy własne teksty.
- • Wysłuchuje relacji i poglądów innych osób.

- • Ocenia różne zjawiska związane z rozwojem techniki, stara się dostrzec ich możliwe konsekwencje (telewizja, Internet itp.)

- **Plastyczna**

- • Uczeń dostrzega związki między ekspresją słowną a plastyczną, np. karykatura wyrażona słownie i za pomocą rysunku.
- • Uczeń ilustruje poznane czy przeżyte sytuacje.
- • Bierze udział w organizowaniu wystaw, prezentacji.
- • Wykonuje (także w grupach) ilustracje do tekstów, scenografie.
- • Wyrabia w sobie wrażliwość na piękno.

- **Gest, ruch, mimika**

- Uczeń wyraża emocje, uczucia, stany za pomocą „języka ciała”.
- • Odczytuje stany innych osób na podstawie ich ruchów, min.
- • Potrafi „pokazać”, jak zmienić, naprawić jakąś sytuację.
- • Inscenizuje różne scenki wraz z koleżankami i kolegami, posługując się pantomimą.